

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รัฐวิสาหกิจ เป็นกิจการของรัฐ ที่จัดตั้งขึ้นมาตามลักษณะโครงสร้างของการจัดการองค์การ และระบบกฎหมายของประเทศ ซึ่งรัฐวิสาหกิจก็นับว่าเป็นผลิตผลอย่างหนึ่งของโครงสร้างของการจัดการองค์การและระบบกฎหมาย ส่วนใหญ่แล้วรัฐวิสาหกิจก็ยังเป็นผลของระบบเศรษฐกิจและสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่มีความพยายามที่จะให้รัฐวิสาหกิจเป็นหน่วยงานที่มีประสิทธิภาพและมีความพยายามในการแสวงหากำไรและมีส่วนช่วยต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของสังคมของประเทศ ดังนั้นประเทศต่าง ๆ จึงได้ทุ่มเทความคิด การประดิษฐ์สร้างสรรค์ในการจัดตั้งรัฐวิสาหกิจ

รัฐวิสาหกิจเป็นสิ่งที่มีความยาวนาน และ ในการจัดตั้งรัฐวิสาหกิจขึ้นมา นั้น รัฐบาลของประเทศต่าง ๆ ก็มีเหตุผลหรือวัตถุประสงค์ต่าง ๆ กันหลายประการ เช่น มีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันประเทศ เพื่อแสวงหากำไรเข้ารัฐโดยรัฐ เพื่อควบคุมรัฐวิสาหกิจบางประเภทซึ่งมีลักษณะการผูกขาด แต่โดยลักษณะแล้วรัฐวิสาหกิจมิใช่หน่วยงานราชการโดยแท้จริง และมีไซกิจการทางธุรกิจแท้จริง หากแต่อยู่กึ่งกลางระหว่างราชการกับธุรกิจ ถ้าหากเราจะเรียกรัฐวิสาหกิจว่าเป็นส่วนราชการ ก็จำเป็นต้องเข้าใจต่อไปด้วยว่าเป็นส่วนราชการที่ได้นำเอาระบบการบริหารทางธุรกิจมาใช้ หรือถ้าหากเราจะเรียกว่ารัฐวิสาหกิจว่าเป็นหน่วยงานธุรกิจ เราก็จะต้องถือว่าประเทศหรือประชาชนได้เป็นผู้ถือหุ้นไว้บางส่วน

ขอบเขตของรัฐวิสาหกิจ ครอบคลุมทั้งด้านอุตสาหกรรม ด้านธุรกิจการค้า เป็นเรื่องการจัดและการดำเนินทางเศรษฐกิจในด้านต่าง ๆ ดังนั้นภาครัฐโดย กระทรวง ทบวง กรม เป็นผู้รับผิดชอบในการควบคุมดำเนินงาน การที่รัฐเข้าดำเนินการทางธุรกิจนั้น นอกจากจะเป็นการริเริ่มและเป็นแรงกระตุ้นช่วยส่งเสริมธุรกิจเอกชนให้ขยายตัวเป็นประโยชน์แก่สถานะทางเศรษฐกิจของประเทศแล้ว รัฐยังมุ่งหมายที่จะจัดบริการให้แก่ประชาชนเป็นการยกระดับฐานะการครองชีพของประชาชน ทำให้ประชาชนมีการกินดีอยู่ดี กิจการสาธารณูปโภคนั้นรัฐบาลของประเทศกำลังพัฒนาจะต้องเข้าไปดำเนินการ ซึ่งมีความสำคัญต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนส่วนใหญ่ และ เกี่ยวกับการพัฒนาประเทศ

การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) เป็นกิจการไฟฟ้าในอุตสาหกรรมต้นน้ำ ที่อยู่ในกลุ่มสาธารณูปโภคที่มีส่วนทำให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ดีขึ้น การเจริญเติบโตของ กฟผ. ทำหน้าที่ตอบสนองในบทบาทช่วยพัฒนาด้านเศรษฐกิจของประเทศ

การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2512 เป็นหน่วยรัฐวิสาหกิจด้านสาธารณูปโภคมีหน้าที่ดำเนินกิจการด้านพลังงานไฟฟ้า และธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้อง

เนื่องกิจการด้านพลังงานไฟฟ้า กฟผ. ในการบริหารภายใต้ พระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ.2511 มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้จัดตั้งการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ให้ยกเลิกการไฟฟ้ายันฮี , การลิกไนต์ และการไฟฟ้าตะวันออกเฉียงเหนือ การบริหารงานมีคณะกรรมการบริหารที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ ความสามารถ ในการดำเนินงานให้ กฟผ.เป็นไปตามวัตถุประสงค์การจัดตั้ง แต่บางครั้งการแต่งตั้งคณะกรรมการ กฟผ. ไม่ได้เป็นไปตามแนวทางที่ถูกต้อง จนเกิดกระแสต่อต้าน คัดค้านจากพนักงาน กฟผ. จนมีการเปลี่ยนแปลงในที่สุด

ครั้งแรก การชุมนุมต่อการปลดคณะกรรมการ กฟผ. เมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2532 ที่รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ร.ต.อ.เฉลิม อยู่บำรุง ผู้กำกับดูแล กฟผ. ได้เสนอต่อคณะรัฐมนตรีให้มิตีสั่งปลด คณะกรรมการ กฟผ. ทั้งหมด โดยกล่าวหาว่าไม่มีประสิทธิภาพ แต่เป็นเกมการเมืองในการแต่งตั้งคณะกรรมการ กฟผ. ชุดใหม่ขึ้นมา เกิดกระแสสร้างความไม่พอใจกับผู้ปฏิบัติงาน กฟผ. ทั่วประเทศ เพราะคณะกรรมการ กฟผ. ชุดใหม่ที่ตั้งขึ้นมาบางท่านไม่มีความรู้ ความชำนาญหรือประสบการณ์ในกิจการของ กฟผ. เลย แต่เพราะเป็นพรรคพวกของนักการเมืองที่ตั้งเพื่อเป็นการตอบแทนบุญคุณผู้ที่สนับสนุนพรรคการเมือง และเป็นเส้นทางในการหาช่องทางเพื่อจะได้เข้ามาแสวงหาผลประโยชน์จาก กฟผ. ที่เข้ามาแทรกแซงการดำเนินงานของ กฟผ. โดยมีการชุมนุมพร้อมกันทั่วประเทศ การร่วมมือของคนในองค์กรที่ต่อต้านการดำเนินนโยบายของรัฐบาล เพื่อรักษาผลประโยชน์สาธารณะ ในที่สุด พล.อ.ชาติชาย ชุณหะวัณ นายกรัฐมนตรี ได้แก้ไขสถานการณ์โดยเปลี่ยนตัวรัฐมนตรี ผู้กำกับดูแล กฟผ. จาก ร.ต.อ.เฉลิม อยู่บำรุง เป็น นายกร ทัพพะรังสี และได้ทำการเปลี่ยนคณะกรรมการ กฟผ.ชุดใหม่ โดยเลือกผู้ที่มีความรู้ความสามารถมีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน กฟผ. ทำหน้าที่ปกป้ององค์กร เรียกร้องให้รัฐบาลแก้ไขความถูกต้อง

ต่อมาครั้งที่ 2 มีเหตุการณ์ปลดคณะกรรมการ กฟผ. อีกครั้งเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2538 โดยรัฐบาลนายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี ซึ่งขณะนั้นสมาคมพนักงานรัฐวิสาหกิจ กฟผ. (สพร.กฟผ.) ร่วมกับผู้บริหาร เรียกร้องให้รัฐบาลพิจารณาทบทวนเปลี่ยนแปลงแก้ไขใหม่ เพราะบอร์ดที่ตั้งขึ้นมาใหม่นั้น เป็นบุคคลที่ไม่มีความรู้และไม่มีประสบการณ์ ไม่มีความชัดเจนตามพระราชบัญญัติ กฟผ. พ.ศ. 2511 การชุมนุมทำให้รัฐบาลต้องทำการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการ กฟผ.ชุดใหม่ โดยตั้งตัวแทนจากกระทรวงการคลัง กระทรวงอุตสาหกรรม สำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานกฤษฎีกา สภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด กรมทรัพยากรธรณี กรมควบคุมมลพิษ นักวิชาการมหาวิทยาลัย และอดีตผู้บริหาร กฟผ. เป็นคณะกรรมการ กฟผ.ชุดใหม่ ให้รัฐบาลปรับปรุงนโยบายการบริหารงานและยึดกฎหมายพระราชบัญญัติ กฟผ. ในการรักษาผลประโยชน์ขององค์กรที่เป็นส่วนรวมไว้

ต่อมาครั้งที่ 3 ปลายเดือนมีนาคม พ.ศ.2541 ได้มีการปลดคณะกรรมการ กฟผ. อีกครั้งที่ทางการเมืองมองเห็นว่า ไม่สามารถดำเนินการแปรรูป กฟผ. ตามนโยบายของรัฐบาลได้ มีความล่าช้าในการขายโรงไฟฟ้า จึงตั้งกลุ่มบุคคลที่สามารถในการเร่งขายโรงไฟฟ้า ในที่สุดรัฐบาลได้ตกลงร่วมกับสมาคมพนักงานรัฐวิสาหกิจ กฟผ. ให้มีการปรับเปลี่ยนกรรมการ กฟผ.ใหม่ โดยให้มีคนกลาง

มาเป็นผู้ตัดสิน โดยกำหนดคุณสมบัติที่เหมาะสมสำหรับบุคคลที่จะเข้ามาเป็นคณะกรรมการ กฟผ. โดยเรียนเชิญ ฯพณฯ องคมนตรี พล.อ.ต.กำธน สินธวานนท์ เป็นประธานคณะศึกษาโครงสร้างองค์ประกอบคุณสมบัติของคณะกรรมการ กฟผ. ที่สอดคล้องกับภารกิจและบทบาทของ กฟผ. ทั้งในปัจจุบันและอนาคต โดยยึดประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนเป็นที่ตั้ง

ครั้งที่ 4 ในสมัยรัฐบาล พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร คณะรัฐมนตรีได้แต่งตั้งคณะกรรมการ กฟผ. เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2547 โดยมีนายพิชัย ชุณหวิจิตร รองกรรมการผู้จัดการใหญ่การเงินและการบัญชีของคิงของ บริษัท ปตท.จำกัด (มหาชน) เข้ามาเป็นกรรมการ กฟผ. ซึ่งสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (สร.กฟผ.) ได้ยื่นหนังสือต่อนายพิชัย ชุณหวิจิตร ให้พิจารณาออกจากตำแหน่ง โดยไม่มีความชอบธรรม และขัดต่อหลักธรรมาภิบาล ที่สมควรยึดมั่นในคุณธรรม มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ เนื่องจากนายพิชัย เป็นผู้บริหารระดับสูงของ บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ซึ่ง ปตท.เป็นคู่ค้าเชื้อเพลิงกับ กฟผ. มีสัญญาซื้อขายเชื้อเพลิงต่อกันเป็นจำนวนมากนับแสนล้านบาทต่อปี การเข้ามาเป็นกรรมการ กฟผ. จะทำให้เกิดภาพผลประโยชน์ทับซ้อนขัดต่อหลักการบริหารที่ดี และมีระบบอุปถัมภ์จากนักการเมืองที่พยายามส่งคนเข้ามาแสวงหาผลประโยชน์ใน กฟผ. แต่นายพิชัย ไม่ได้ลาออกเพราะขณะนั้น กฟผ. ได้แปลงสภาพเป็นบริษัท กฟผ. จำกัด (มหาชน) เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2548 ตามขั้นตอนของพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ

จนถึงเมื่อวันที่ 23 มีนาคม 2549 ศาลปกครองสูงสุดได้ตัดสินว่าการแปรรูป กฟผ. ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จนมีการแต่งตั้งคณะกรรมการ กฟผ. อีกครั้ง เมื่อวันที่ 29 สิงหาคม 2549 นายพิชัย ชุณหวิจิตร ก็ยังอยู่ในตำแหน่งเหมือนเดิม ไม่มีการเปลี่ยนแปลง ทาง สร.กฟผ. พร้อมพนักงาน กฟผ.ทั่วประเทศได้คัดค้านไม่เห็นด้วย จึงได้ทำจดหมายขอให้ลาออกยื่นต่อนายพิชัยอีกครั้ง ในวันที่ 29 กันยายน 2549 จนนายพิชัย ชุณหวิจิตร ได้ตัดสินใจลาออกในที่สุด หลังจากนั้นมีการแต่งตั้งนายสรร วิเทศพงศ์ รองผู้อำนวยการสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ กระทรวงการคลังเข้ามาแทน

จากเหตุการณ์คัดค้านกรรมการ กฟผ. ที่เกิดปัญหาไม่เป็นที่ยอมรับของ สหภาพแรงงาน กฟผ. และผู้ปฏิบัติงาน กฟผ. ทั้งในด้านตัวบุคคลซึ่งการขาดการยอมรับในความรู้ความสามารถ และขาดความเชื่อมั่นในการกำกับดูแลที่ดี เพราะภาพคนของนักการเมืองและกลุ่มประโยชน์ที่ส่งเข้ามาแสวงหาผลประโยชน์ ด้วยระบบอุปถัมภ์และแทรกแซงการดำเนินงานในภารกิจของ กฟผ. จึงเป็นสาเหตุให้เกิดการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการ กฟผ. ทุกครั้งประกอบกับสภาวะวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินของประเทศ พ.ศ. 2540 ได้ส่งผลกระทบต่อการทำงานทุกภาคส่วน ซึ่งมาจากความล้มเหลวของระบบเศรษฐกิจและวิกฤตการณ์ของสถาบันการเงินต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเกือบทุกประเทศ เนื่องจากการทุจริตคอร์ปชั่นในองค์กร ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน การปฏิบัติงานที่ไม่มีความโปร่งใสและความไร้ประสิทธิภาพในการบริหารงาน จึงเกิดเป็นกระแสเรียกร้องจากสาธารณะ ผู้ลงทุน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ให้มีการแก้ไขอย่างเร่งด่วน ประกอบกับการบริหารงานที่มีความซับซ้อนมากขึ้น ทำให้ธุรกิจต่าง ๆ จำเป็นต้องปรับตัวและทบทวนแนวทางในการดำเนินงาน เพื่อความอยู่รอดและเพิ่ม

ขีดความสามารถในการแข่งขัน ภายใต้สภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ต่อเนื่อง จึงทำให้ต้องมีการปรับระบบภายในองค์กร เพื่อให้มีกระบวนการกำกับดูแลกิจการที่ดี (Good Corporate Governance) ซึ่งเป็นสิ่งที่มีบทบาทสำคัญเพิ่มขึ้นและไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ในการสร้างกลไกเพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารงานและความน่าเชื่อถือ กระแสเรียกร้องดังกล่าว ถือเป็นวาระสำคัญในระดับสากล และได้พิจารณาการกำกับดูแลที่ดีในภาครัฐ (Good Public Governance) และการกำกับดูแลที่ดีในภาคเอกชน (Good Corporate Governance) ตามหลักการบริหารยุคใหม่ สำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 แต่รัฐบาลทักษิณ ชินวัตร ก็ยังมีการแต่งตั้งกรรมการ กฟผ. ซึ่งเป็นบุคคลจากหน่วยงานทำธุรกิจค้าขายกับ กฟผ. ทำให้เกิดภาพผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interest) จึงเป็นสาเหตุทำให้ผู้ศึกษาสนใจในการศึกษาการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ กฟผ. โดยยึดหลักธรรมาภิบาล

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาการนำหลักธรรมาภิบาลมาเป็นแนวทางในการกำกับบทบาทคณะกรรมการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ชุดปัจจุบัน (พ.ศ. 2549 – 2552) ในด้าน

1. ความรับผิดชอบต่อผลการปฏิบัติหน้าที่ (Accountability)
2. ความสำนึกในหน้าที่ (Responsibility)
3. การปฏิบัติต่อผู้มีส่วนได้เสีย (Equitable Treatment)
4. ความโปร่งใสในการดำเนินงาน (Transparency)

ขอบเขตของการศึกษา

ขอบเขตด้านเนื้อหา

บทบาทคณะกรรมการ กฟผ. และฝ่ายบริหารได้กำกับดูแลและบริหารองค์กรโดยยึดมั่นในหลักสำคัญของการกำกับดูแลที่ดี (Good Corporate Governance) ที่เป็นมาตรฐานสากล มี 9 ประการ เพื่อเสริมสร้างให้ กฟผ. เจริญเติบโตอย่างยั่งยืนมีการบริหารและการพัฒนาอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ดังนี้ (รายงานประจำปีการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2549, น. 76)

1. มีความรับผิดชอบต่อผลการปฏิบัติหน้าที่
2. มีความสำนึกในหน้าที่ด้วยขีดความสามารถ และประสิทธิภาพที่เพียงพอ
3. มีการปฏิบัติต่อผู้มีส่วนได้เสียอย่างเท่าเทียมกัน
4. มีความโปร่งใสในการดำเนินงานที่สามารถตรวจสอบได้ และมีการเปิดเผยข้อมูล
5. มีวิสัยทัศน์ในการมอง การสร้างมูลค่าเพิ่มแก่องค์กร โดยมีวิสัยทัศน์สอดคล้องกับเทคโนโลยี และสภาพเศรษฐกิจ
6. มีจริยธรรมในการดำเนินงาน (Ethics) และส่งเสริมพัฒนาการกำกับดูแล และจรรยาบรรณที่ดีในการบริหารกิจการ

7. กรรมการทุกคนมีอิสระในการแสดงความคิดเห็น และการตัดสินใจ
8. มีการประเมินผลของคณะกรรมการ และประเมินตนเองของกรรมการทุกท่าน และนำผลการประเมินมาพัฒนาเพื่อประโยชน์ในการตัดสินใจบริหารองค์กรให้มีความน่าเชื่อถือและเป็นไปตามหลักการกำกับดูแลที่ดี
9. มีการศึกษา อบรม และดูงาน ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อพัฒนาและส่งเสริมความรู้ความสามารถของคณะกรรมการ และเพื่อให้สามารถพิจารณาและตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ รวมทั้งมีข้อเสนอแนะต่อฝ่ายบริหาร เพื่อประโยชน์ต่อองค์กร และประเทศโดยรวม

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ในการศึกษาครั้งนี้ แบ่งระยะเวลาออกเป็น 2 ช่วง ระหว่างวันที่ 17 , 19 เมษายน 2550 และวันที่ 14 พฤษภาคม 2550

วิธีการดำเนินการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพโดยใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก โดยกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ผู้ที่มีส่วนได้เสียต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของคณะกรรมการ กฟผ. จำนวน 10 คน

1. ผู้ให้สัมภาษณ์มีส่วนได้เสียต่อการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ กฟผ. แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม โดยการสัมภาษณ์เจาะลึก เมื่อวันที่ 17 , 18 เมษายน 2550 จำนวน 2 คน และการแจกแบบสอบถามเมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม 2550 จำนวนทั้งหมด 10 ชุด ส่งกลับคืนมา 8 ชุด และไม่ส่งคืน 2 ชุด โดยสัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้เสียต่อการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ กฟผ. ใน 4 ด้าน ได้แก่

- 1.1 ด้านความรับผิดชอบต่อผลการปฏิบัติหน้าที่ (Accountability)
- 1.2 ด้านความสำนึกในหน้าที่ (Responsibility)
- 1.3 ด้านการปฏิบัติต่อผู้มีส่วนได้เสีย (Equitable Treatment)
- 1.4 ด้านความโปร่งใสในการดำเนินงาน (Transparency)

2. สืบค้นบททวนวรรณกรรมจากหนังสือ วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ เอกสารวิชาการที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของคณะกรรมการ กฟผ.

3. การศึกษาจากพระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ.2511 (และแก้ไขเพิ่มเติม) พระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2518 (และแก้ไขเพิ่มเติม) หลักเกณฑ์และแนวทางการกำกับดูแลที่ดีในรัฐวิสาหกิจ และรายงานประจำปี กฟผ. 2549

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ในการศึกษา เรื่อง หลักธรรมาภิบาลกับบทบาทของคณะกรรมการการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย วิเคราะห์จากบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการ กฟผ. ใน 4 ด้าน ทำให้คาดว่าประโยชน์ที่จะได้รับมีดังนี้

1. ทราบถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของคณะกรรมการ กฟผ. ว่าสามารถปฏิบัติหน้าที่โดยยึดหลักธรรมาภิบาล และการกำกับดูแลที่ดีอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล เพื่อเสริมสร้าง กฟผ. ให้เจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืน
2. เพื่อนำเสนอผลการศึกษาให้ผู้เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทาง และข้อเสนอแนะสร้างกลไก การตรวจสอบ และการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการ กฟผ.